

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.20.091/2018/4/II.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Sándor Attila ügyvéd (**felperesi jogi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek - a dr. Varga István ügyvéd (fél címe 3) által képviselt **I.rendű alperes neve** I. rendű, a dr. Schalliné dr. Szabó Anikó ügyvéd (**II. rendű alperesi képviselő címe**) által képviselt **II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű és a **III.rendű alperes neve (III. rendű alperes címe)** III. rendű alperesek ellen **szerződés érvénytelenségének megállapítása** iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 16. napján meghozott 22.P.21.706/2017/14. számú ítélete ellen a II. rendű alperes 15. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperes II. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét a jogerős marasztalást is magában foglalóan 500.000 (ötszázezer) forintra felemeli, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül az I. rendű alperesnek 127.000 forint, a II. rendű alperesnek 100.000 forint perköltséget fizessen meg.

Ítéletének indokolása szerint az alperesek képviselőinek munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján állapította meg, melyet a (6) bekezdés alapján mérsékelte, figyelembe véve a kifejtett ügyvédi tevékenységet. A II. rendű alperes jogi képviselője munkadíjának megállapításánál utalt arra, hogy a II. rendű alperes jogi képviselője egy rövidebb, kétoldalas írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, majd ezt - figyelemmel az I. rendű alperes írásbeli ellenkérelmére - egy rövid, egy oldalas írásbeli ellenkérelemmel kiegészítette. Ezen túl a II. rendű alperes jogi képviselője két rövid tárgyaláson vett részt, a második tárgyaláson pedig ítélet született. A perben csatolt okiratokon túl további bizonyítás lefolytatása nem vált szükségessé.

A II. rendű alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes által részére fizetendő perköltség összegének 3.796.500 forintra történő felemelését kérte.

Előadta, hogy a pertárgy értékéből kiindulva ügyvédi munkadíj címén öt megillető perköltség összege 3.796.500 forint lenne, amellyel szemben az elsőfokú bíróság annak kb. 1/38-ad részét tartotta megállapíthatónak. Véleménye szerint az ügyvédi munkadíj megállapításánál nem a képviselő által készített beadvány terjedelmének, hanem tartamának van jelentősége. Egyebekben a

jogi képviselő a keresetlevél kézhezvételét követően felvette a kapcsolatot az Nemzeti Földalapkezelő Szervezettel az ellenkérelem teljes körű elkészítése érdekében. Mivel a kért anyagot nem kapta meg, csak az elsőfokú bíróság által a részére megküldött I. rendű alperesi érdemi ellenkérelem birtokában volt abban a helyzetben, hogy beadványát elkészítse, ekkor azonban már nem volt értelme annak, hogy az I. rendű alperes beadványában foglaltakat megismételje. Ettől függetlenül a jogi képviselő jelentős időt fordított a vonatkozó jogszabályok és az azzal kapcsolatos bírói gyakorlat tanulmányozására. Az írásbeli beadványok előterjesztésén túlmenően a jogi képviselő a 2017. november 16-án megtartott tárgyaláson kifejtette jogi érvelését is, amely mellett az addigi nyilatkozatok megismétlése szükségtelen volt. Sétrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ügyvédi munkadíj megállapításánál a pertárgy értékét teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Rámutatott arra is, hogy az ügyvédi munkadíj kikötésénél nem csak, és nem elsősorban az elvégzett munka, az ügyre fordított idő és a beadványok száma döntő, hanem a felelősség is, amelynek egyik összetevője a pertárgy értéke, melynek meg kell jelennie az ügyvédi munkadíjban is.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet keresetet elutasító és a felperest az I. rendű alperes részére 127.000 forint, a II. rendű alperes részére pedig 100.000 forint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezése jogerőre emelkedett, ezért azt a felülbírálat nem érintette.

A II. rendű alperes a jogi képviselője munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdése alapján kérte megállapítani. A jelen per tárgyának értékére (159.650.000 forint) tekintettel az ügyvédi munkadíj megállapítására a 3. § (2) bekezdés c) pontja irányadó. Eszerint a munkadíj a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió forint feletti összeg 1%-a, de legalább 1 millió forint. A 3. § (6) bekezdése alapján e munkadíj a minimum összegre kiterjedően mérsékelhető, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a képviselő kifejtett tevékenységét helyesen mérlegelte, azonban a pertárgy értékéhez nem igazodóan tévesen, az R. 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján határozta meg az ügyvédi munkadíjat, ezért az ítélet tábla a pertárgy értékére tekintettel az elsőfokú ítéletben megállapított ügyvédi munkadíj összegét a jogszabály által meghatározott minimum felére mérsékelve felemelte.

A II. rendű alperes fellebbezése csak kisebb részben (10 % erejéig) vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó 81. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel az általa megfizetett fellebbezési illetékre is - köteles megfizetni a felperesnek az R. 3. § (5) bekezdése szerinti, a (6) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel mérsékelt ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Budapest, 2018. május 22.

. Hóbl Katalin s.k.
a tanács elnöke
. Gyuris Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Balsai Csaba Zoltán s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl: